

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Regnum cælorum dare, esse pauperum, quia id possunt impetrare orando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

¶. & vices, attem honoris & caritatis causâ iam illorum esse dicitur. Enim uero iam est, quoad quamđa iurisdictionera, ac potestatem id alijs quoq; aperiendi. Atque hoc est alterū, quod paulo prius diximus pauperes, alijs esse longe plus utiles, quam diuites. Diuites possunt alijs pecuniam, possunt vestem, possunt cibum, possunt domum dare, cælum dare non possunt. Atqui pauperes possunt. Non possent autem regnum cælorum alijs dare, si id illorum non esset. Regis esse regnum, propulum regni esse dicimus. Christus autem ait, pauperes non tantum ad regnum cælestē pertinere, sed etiam regnum cælestē esse ipsorum. Etenim adeò est illorum, ut habeant potestatem illud etiam alijs dandi, seu alios in illud recipiendi. Quomodo, inquies, possunt pauperes regnum cælorum alijs dare? Diuina id veritas docet his verbis: *Fa-* Luc. 16. 9.
cite vobis amicos de mammona iniquitatis, ut cùm defeceritis, recipient vos in aeterna tabernacula. Ita enim planè est, ad hanc pauperes voluntarij gloriam uehuncunt, ut veluti cælestes quidam reges, regnum cælorum, quod illorum est, etiam alijs distribuant. Quamquam enim hæc Dei sit iurisdictio propriè, tamen pauperes sic voluit Deus honorare, ut eorum causa facile eos ad regnum cælorum admittat, qui illis stipem dant, atque idcirco, quia misericordes sunt, misericordiam consequuntur. Non dixit autem Christus, ut postquam pauperes mortui fuerint, recipient vos ibi, sed, ut cùm vos defeceritis, seu mortui fueritis, ipsi recipient vos, adhuc in hac vita manentes. Quod proprium est regum, qui etsi extra regnum suum versentur, tamen alios in regnum intromittere possunt. Ad eundem enim modum pauperes, adhuc extra cælum existentes, alios ad cælum queunt promouere, non impetrando tantum, sed etiam viscera eorum mouendo, ut siant misericordes, atque idcirco & ipsi misericordiam consequantur. *Hac est illa perfecta iustitia,* inquit Lactant. I. 6.
cap. 12 de
vero cult.

Orationes sane pauperum dignas esse, qua impetrant, quod III.
 orant, ostendit D. Petrus in Thabitha, quæ erat plena bonis operibus, & Eleemosynis, quæ faciebat, pro qua Petrum circumsteterunt Act. 9. 36.

omnes vidua flentes & offendentes ei tunicas & uestes, quas faciebat illus Dorcas.

Psal. 101. 18.

Ob quas preces eam Apostolus à morte ad vitam reuocauit. Flexit Petrum oratio pauperum, & non slectat Deum infinitè

misericordem? qui semper respexit in orationē humiliū, & non spreuit

preceē corū.

An non intuens eleemosynās dantis, & preces accipientis, peccatorem quoque, qui peccata sua eleemosynis redimit,

ad gratiam, quæ est vita spiritualis, reuocabit? immo qn non defun-

ctos ad æternam vitam in cælo degendam admittet?

Hac de causa in primitiva Ecclesia agapæ funerales sunt instituta. Cur

S. Chrysostomus post mortem tuorū pauperes vocas; inquit Chrysostomus, cur presbiteros, ut pro eo velint orare, obsecras? Non ignoror, te responsurū: ut defun-

ctui requie adipiscatur, & propitiū judicē inneniat. De qua consuetu-

dine loquitur etiam D. Paulinus cùm scribit: Itaque patronos ani-

marū nostrarū pauperes, qui tota Romæ sitē meritant, multitudinē in-

aulam Apostoli congregati. Pulchro equidē tanti operis tuis spectaculo pa-

scor. Vide enim mihi videor, tota illa religiosa miserande plebis ex-

amina, illos pietatis divine alumnos tantis influere penitus agminibus in-

amplissima gloriose Petri basilicā, per illam venerabile regia carnla emi-

nus fronde ridentē, ut tota & intra basilicā, & pro ianuis atrij, & pro

gradibus campi spatha coarctentur. Video congregatos ita distinctè per

accubitus ordinari, & profusis omnes saturari cibis, ut ante oculos Euana-

gelice benedictionis ubertas, eorumq; populorū imago verseeur, quos

quinq; panibus & duobus piscibus, panis ipse verus, & aqua vina piscis

Christi explenit. Hæc & plura ibidem S. Paulinus de epulis, quæ,

pro defunctis, dabantur paupertinæ plebi. Qui olim accensi sunt,

Origen. lib. 3; & sacerdotes & Religiosi. Ita enim scribit Origenes: Sic itaq; nos

diem nativitatis celebramus, quia in perpetuo vivunt hi, qui moriuntur:

celebramus nimirū, Religiosos cum sacerdotibus conuocantes, fideles una

cum clero, inuitantes adhuc egenos & pauperes, pupilos & viduas satu-

rantes, ut fiat festisitas nostra in memoria requiei defunctis animabui;

quarū memoriam celebramus; nobis autem efficiatur in odorē suavitatis in

spectu eterni Dei. Ad eundē finem & olim, & etiamnum mendici

ad fores templorū sedere consueuerunt; non enim modò id siebat;

ne obstreperentes sacra agentibus in Ecclesia, atq; inibi precantibus

molesti essent; sed & vt ingredientes in templū prius ipsos exora-

rent, atq; ita grati eorum postea preces, suis quoq; precibus gemi-

narent

warent potentioresq; redderent. Ut enim plurima vox longioris audiatur, quam vnius, ita fortior fit altiusque in cælum ascendit oratio illius, cum quo orant eleemosynæ pauperibus distributæ. Nam & hoc quoque Dominus indicat, cum ait: *Dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terrâ, de omni re, quamcumq; petierint, sicut illis à Patre meo, qui in celis est.* Morem hunc mendicos extra Ecclesiæ, ad mendicandum (nam ad alia diuina peragenda ingredi eis licebat) constituendi, discimus in clando illo, qui à suis ad templi portam Speciosam fuit expositus. Caussam indicat D. Chrysostomus, dum ait: *Propterea & ante Ecclesias, & martyrum monumenta proforibus pauperes sedent, ut nos ex eiusmodi spectaculo multum capiamus utilitatis: Considera namque quod nobis terrenas ingredientibus regias, nihil huiusmodi cernere licet, sed viri honesti, & splendidi, & diuites, & prudentes passim discurrunt: ad veras autem regias, ad Ecclesiæ dico, & oratorias ades, & martyrum templa, demonibus pressi, truncati, pauperes, senes caci, membra ferentes obtorta. Quid hoc tandem? ut tu docearis. Quid? audire illos foris, ut te audiat Deus intus; succurrere illorum egestati, ut tu vicissim necessitati succurrat Deus. Nam si audiueris, audieris. Illi enim tecum orabunt, quia pro te.* Ita petitionem elamor, ait D. Gregorius Nazianzenus, *internis templi cantibus ex aduerso respondet, atq; è regione mysticarum vocum miserabilis luctus excitatur.* Sic ergo pauperum est regnum cælorum, ut illud alijs quoque impetrant, quorum orationi pondus addunt; & cum illis velut eanes quidam venatici, cælum venantur, quemadmodum B. Amadéus Sabaudiae dux dicere solebat.

*Actor. 3:
Chrysost. ad
pop. Antioch.
hom. 28.*

Sed altero quoque modo vim habent, ut recipiant diuites in æterna tabernacula, qui se eorum ærumnis passi sunt moueri, ut fierent misericordes, & diuitias suas per eos, ante se, in cælum, præmitterent, per eleemosynam, quia ipsa est qua purgat peccata, *Tob. 12. 8:* & facit innenire misericordia, & vitam eternam, ait Archangelus. Et David: *Beatus qui intelligit super egenum & pauperem, in die mala libet berabit eum Dominus.* Qui, licet sit iudex æquissimus, tamen hac pecunia se finit placari, quæ per manus pauperum ad eum transmissa ex iudice patronum facit. Siquidem, ut aureum os loquitur. *Hac Christi astat tribunali, non tantum patrocinans, verum & ipsi per suadens Iudicii, ut reo patrocinium praestet, & pro eo sententiam ferat: & hom. 33. ad*

*Sebast. Mon-
ster. lib. 2.
Cosmogr.
IV.*

licet pop.